884/12

Den 30. januar 2012 blev i sag nr. 80.290:

xxx xxxxxx xxxx
xxxxxxxxxxxx xxx xxxxx
xxxx xxxxxxx

mod

GF-Forsikring A/S
Jernbanevej 65
5210 Odense NV

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har bilforsikring i GF-Forsikring A/S. Hun klager over, at selskabet har afvist at yde dækning i forbindelse med et anmeldt tyveri af hendes bil, en BMW 523 i, 2,5 (170 HK).

Selskabet har afvist at yde dækning med henvisning til, at klageren ved tegningen af forsikringen har afgivet urigtige oplysninger om ejer-/brugerforholdet. Selskabet afviser i øvrigt, at der er indtruffet en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

Det fremgår af sagen, at klageren den 3/1 2011 anmeldte telefonisk, at hendes bil var blevet stjålet i perioden fra den 31/12 2010 til den 2/1 2011.

Da selskabet afviste at yde dækning har klageren indbragt sagen for nævnet ved klageskema underskrevet den 25/3 2011. I brev af 20/3 2011 til nævnet har klageren bl.a. anført:

"**De punkter som GF angiver som grund i brev af 9. marts 2011 for afslaget var :**

1. At min søn på interneret har angivet bilen som hans.
2. At min søn har gennemført 2 betalinger fra hans homebanking.
3. At jeg har lånt penge til bilen af min søn.
4. At mit navn ikke fremgår af købsaftale.
5. At GF mener at min søn skulle overtage min bil efter skadedatoen.

Punkt 1 :

I forbindelse med en defekt køler skulle [søn] undersøge årsagen til at bilen blev varm, for ikke at skulle køre bilen på værksted inden årsagen var kendt, tilbød han at tilmelde sig en BMW Internet gruppe og dermed finde en årsag til at den blev varm. Når en dreng på 24 år skal spørge andre mænd på nettet vedr. en biler, så er der ikke noget absurd i at han bruger sætningen 'min' bil, hvem af den årgang ville måske indrømme at det var 'mors' bil.

Punkt 2 -3 - 4 :
Min søn er i modsætning til mig fordel + kunde i Nordea, dette på baggrund af sin ejerlejlighed. Derfor har jeg for at spare penge lånt hovedparten af bilens pris hos ham, og i samme ombæring har han optaget en billig lån i Nordea. Da han er fordel+ kunde har jeg gennem ham kunne spare 4 % i rente p.a. som ville betyde en besparelse på 6.500 kr. i lånet løbetid. Vi har så lavet en afviklingsplan for hvordan jeg betaler disse penge tilbage, dette er incl. forsikrings præmien til GF. På baggrund af dette har han også betalt præmien med hans homebanking. For at kunne gennemføre dette låne forløb har vi også besluttet at han indtil lånet er betalt tilbage skulle stå på købsaftalen. Som udgangspunkt ville jeg som basis kunde i Nordea skulle give 10,38 % i rente mens fordel+ kunder giver 6,40 %.

Punkt 5 :
I forbindelse med at min ven havde fået smadret sin bil, og skulle bruge en til arbejde købte jeg i december en anden bil, denne har kun ud over mig været ført af min kæreste som er 42 år, og da han i midten af januar fik sin egen bil tilbage, har vi på et tidspunkt snakket om at bilen skulle sælges igen. Dette forhold har GF tolket som om min søn skulle overtage den efter skaden på BMWen. Jeg må tolke dette punkt som om GF mistænker mig for bevist at have kendskab til skaden på BMWen, er dette tilfældet må de indgive en anmeldelse til politiet.

Hvis GF ved første afslag havde oplyst mig om punkterne 3, 4 og 5 havde jeg allerede kunne redegøre for disse, men som tidlige forklaret føler jeg at GF tilføjer undskyldninger for at udbetale erstatning efter behag.

Jeg må det kraftigste afvise GF forsøg på at omgås sin erstatningspligt ifølge policen ved at mistænkeliggøre både undertegnet, samt min søn. Jeg skal derudover oplyse at GF forsikrings konsulent … på et møde i … d. 19. januar overtrådte straffelovens § 267 som omhandler injurier.
Denne sag vil køre særskilt ved retten i … snarest.
Et af de argumenter GF bruger er at bilen har kørt i … af min søn, uanset at han har sin egen bil med reg. nr. … og derfor ikke har nogen fordel af have 2 biler.

GFs argument er at det er [klagers søn] der har brugt, og ført denne bil, dette kan jeg afvise. [Klagers søn] bor i … og de eneste gang BMWen har været i … er i følgende 7 tilfælde:

- Ved køb af bilen i **starten af september 2010** da [klagers søn] havde den sidste kontakt til sælger og kørte bilen fra sælger til hans bopæl, hvor jeg overtog den.
- Da jeg var på familiebesøg i … d. **8, 9 og 10 oktober 2010,** under denne besøg boede jeg hos [klagers søn] hvor bilen holdt parkeret.
- Under familie besøg i … d. **12, 13 og 14. november 2010** hvor bilen hovedsagelig holdt ved [klagers søns] bopæl. I forbindelse med dette besøg var det at bilen til tider blev varm, og [klagers søn] fik opgaven på nettet og finde årsagen.
- I **slutningen af november mdr. 2010** var bilen i … og få skiftet køler. Jeg husker ikke den præcise dato.
- Under fødselsdag fest i … d. **18. december 2010,** samt juleferie besøg i … i uge **51-2010.**

- I forbindelse med sammenkomst i familien mellem jul og nytår i …, kørte jeg sammen med [klagers søn] og hans kæreste til … lige før nytårsaften 2010. Jeg besøgte [klagers søn] og senere min datter, men efterlod bilen ved [klagers søn] bopæl fra d. **31. december til 2. januar 2011** hvor bilen var blevet stjålet.

Hvis GF har andre oplysninger hvad angår bilen placering og hvem der har ført den, må de fremlægge dokumentation for dette.

…

Endelig har GF stillet spørgsmål til hvor mange nøgler der har været i omløb til bilen. Både ved første besøg hos sælger, og ved afhentning af bilen har sælger fastholdt at der kun medfulgte en nøgle, og at han ikke havde flere. Da vi har været 3 personer som har hørt dette, kan jeg på det kraftigste afvise GF påstand om flere nøgler. Hvis GF påstår at sælger fastholder at have udleveret 2 nøgler, må jeg anmode GF om at få politiet til at efterforske dette, da den ekstra nøgle som GF påstår, er i omløb kan være anvendt af sælger, eller andre til tyveriet.

Endvidere må jeg protestere på den måde GF driver forsikring, hvor de godtager at deres forsikrings konsulent overtræder straffelovens § 267 for at 'knække' kunder og tolker samtaler foretaget på 3 mandshold i mit hjem i modstrid med den generelle opfattelse fra andre deltagere. Hvis man ikke viste bedre skulle man tro at sagsbehandlingen i GF foregik andre steder end i Danmark.

Jeg forventer naturligvis at ankenævnet vil komme frem til vores konklusion, at bilen tilhører mig og, kun jeg har ført denne jf. forsikringsaftalelovens § 4-7."

Over for nævnet har klageren fremlagt to erklæringer fra nogle bekendte, hvoraf fremgår, at klageren har brugt bilen.

Selskabet har i brev af 30/5 2011 til nævnet redegjort for sagen og sin stillingtagen hertil. Af brevet fremgår bl.a.:

"**Sagsfremstilling**

Som det fremgår af de af klager fremsendte bilag, afgav selskabet den 7. oktober 2010 tilbud til klager om forsikring af den omhandlede bil. Klager antog tilbuddet, og selskabet udstedte herefter police den 23. oktober 2010 med ikrafttræden pr. 13. september 2010. Klager havde på dette tidspunkt også en Mitsubishi Carisma forsikret i selskabet.

Klager anmeldte telefonisk den 3. januar 2011, at hun havde lånt bilen ud til sin søn henover nytår. Bilen var blevet stjålet fra en parkeringsplads ved sønnens bopæl, hvor den havde stået siden den 31. december 2010 fra ca. kl. 13. Tyveriet konstateredes 2. januar 2011.

Under en samtale med selskabets medarbejder oplyste klager, at bilen ikke tilhørte hendes søn. Dette uanset at skademedarbejderen kunne konstatere, at klager også på dette tidspunkt havde to biler, idet en VW Vento var indtegnet den 14. december 2010. Klager oplyste, at begge biler var hendes, men at det var meningen, at BMW'en skulle sælges. Klager kunne ikke huske, om hun ved købet af bilen modtog en eller to nøgler til bilen.

Ved nærmere undersøgelse konstaterede GF, at klager den 1. november 2008 anmeldte en VW Golf, GTI, fra 1993 stjålet. Selskabet udbetalte i den anledning erstatning den 12. december 2008. Bilen blev genfundet den 14. januar 2009, hvorefter bilens rester blev solgt.

Den 12. januar 2011 modtog GF kopi af slutseddel, jf. bilag ... Slutsedlen angav et kilometertal på 250.000 og en købesum på kr. 105.000,-. Slutsedlen var alene underskrevet af sælger. Selskabet modtog samtidig vurderingsskema med angivelse af en købspris på kr. 105.000,-, jf. bilag …, en beskrivelse af bilen bl.a. med oplysning om, at bilen oprindeligt havde kørt over 400.000,- km, men at motoren havde kørt 255.000 km. Derudover modtog selskabet en cd-rom med billeder af bilen. Udskrift af billeder vedlægges som bilag … samt kvitteringer for genstande, der skulle have befundet sig i bilen, jf. bilag ... Som det fremgår, var kvitteringerne for indkøb fra … (hvor klagers søn bor). Der befandt sig også to cd'er i bilen, jf. bilag ... Som bilag … vedlægges registreringsattest for bilen.

Ved yderligere undersøgelser konstaterede selskabet, at klager ved indregistreringen af bilen den 13. september 2010 også havde indregistreret en ældre Mitsubishi Carisma. Umiddelbart var det første gang, at klager sås med to biler indregistreret. Selskabet kunne samtidig konstatere, at de modtagne oplysninger (vurderingsskema) nøgle m.v. var fremsendt i en kuvert fra klagers søn, … Ved søgning på internettet kunne det konstateres, at klagers søn havde oprettet en profil på hjemmesiden ... Klager havde her den 7. november 2010 i debatforum angivet, at 'min BMW' blev meget varm. Forskellige brugere på hjemmesiden anbefalede udskiftning af varmepumpen, termostat mv. Udskrift af profilen og korrespondancen på hjemmesiden vedlægges som bilag ... Endelig kunne selskabet konstatere, at forsikringspræmien for klagers to biler blev betalt via girokort, mens indbo og børneulykkesforsikring blev betalt via PBS.

Selskabet anmodede herefter selskabets konsulent, … om at foretage nærmere undersøgelse af sagen. I den forbindelse afholdt [konsulent] møde med klager på klagers bopæl i ... Under mødet oplyste klager om købet af bilen, at det var sønnen … der havde forestået dette, idet han altid ordnede hendes 'bilsager'. Købsprisen var kr. 105.000,-. Bilen var blevet betalt med midler fra hende selv og hendes søn. Klagers midler i forbindelse med køb af bilen var fremkommet ved salg af Mitsubishi Carismaen. Klager ønskede dog ikke at oplyse til hvem, hun havde solgt denne bil. Det var irrelevant for sagen. Efterfølgende oplyste klager dog, at Mitsubishien var solgt til hendes eksmand (der tillige er far til sønnen, …). Klager var sikker på, at Mitsubishi'ens police hos GF var 'overflyttet' til BMW-policen. Klager forklarede herefter, at hun fik kr. 32.000,- for Mitsubishi'en og havde selv kr. 6.000,- på sin konto. Resten af købesummen blev betalt af [klagers søn], som lånte kr. 60.000,- i sin bank.

På [konsulents] spørgsmål om antallet af bilnøgler angav klager, at hun ikke kunne huske dette under den første samtale med selskabet, idet hun i en længere periode havde været presset. Hun angav, at betaling af præmien for bilen var foretaget af sønnen …, da hun ikke havde pengene til det. Hun angav endvidere, at [klagers søn] skulle overtage hendes VW Vento, nu da BMW'en var væk. For så vidt angår problemerne med bilen angav hun, at [klagers søn] kunne foretage reparationer på bilen. Klager kunne dog ikke huske, om man tankede benzin på venstre eller højre side af bilen. Vedrørende indlægget på hjemmesiden … fortalte klager, at hun ikke vidste, at sønnen … havde skrevet dette indlæg.

Sønnen … blev herefter kontaktet telefonisk. Han oplyste, at han over nytåret havde lånt bilen af sin mor og havde parkeret bilen ved hjemmeadressen. Han havde kun fået en bilnøgle, da han købte bilen af sælger, som også bor i …. Han bekræftede i øvrigt alle klagers oplysninger vedrørende de økonomiske forhold og angav, at han p.t. havde flere penge end sin mor. [Klagers søn] mente, at han havde fortalt sin mor, at bilen var blevet repareret, og han syntes ikke, at det var unormalt at skrive 'min BMW' i et forum på nettet. Begrebet 'min mors bil' ville have været mærkeligt.

Det konstateredes herefter, at den omtalte Mitsubishi Carisma reelt var indregistreret til og forsikret i sønnen … navn. Der henvises herved til den af klager fremsendte registreringsattest, hvoraf fremgår, at bilen blev indregistreret til [klagers søn] den 18. november 2010.

Den 25. januar 2011 kontaktede [konsulent] sælgeren af BMW'en pr. telefon. Denne oplyste, at han havde sat bilen til salg i den Blå Avis for kr. 70.000,-. Bilen blev solgt med to eller tre bilnøgler. Sælger var helt sikker på, at der var mere end én bilnøgle. Ved salget blev udfærdiget slutseddel, og sælger afviste, at bilen var solgt for kr. 105.000,-, som det fremgår af den af klager fremsendte slutseddel. Bilen blev solgt for ca. kr. 70.000,-. Selskabet modtog efterfølgende fra sælger kopi af sælgers version af slutsedlen. Heraf fremgår ikke nogen købspris. Sælger oplyste, at han havde modtaget købesummen på ca. kr. 70.000,- via check. Sælgers slutseddel vedlægges som bilag …

Den 31. januar 2011 kontaktede [konsulent] igen sønnen … telefonisk. [Klagers søn] angav, at han ikke kunne forstå, hvorfor sælger havde oplyst, at bilen var solgt med to til tre nøgler. [Klagers søn] havde ingen forklaring på, hvorfor købsprisen var sat til kr. 105.000,-, men at sælger havde oplyst, at bilen var solgt for ca. kr. 70.000,-. [Konsulentens] interne undersøgelsesrapport vedlægges som bilag …

Selskabet har efterfølgende fra sælger modtaget en e-mail, hvor sælger igen angiver, at han ikke har påført tallet kr. 105.000,- ved købsprisen og henviser til, at dette er angivet med en anden skrift. Sælger angiver samtidig følgende:

'Bilen blev solgt til omkring kr. 65.000,- (+ minus kr. 2.000,-). Bilen blev solgt over DBA til [klagers søn] (Den Blå Avis) for de ca. kr. 65.000,-.'

Selskabet afslog herefter ved brev af 15. februar 2011 dækning af skaden allerede som følge af, at klagers søn, … var bilens reelle ejer/bruger efter de indhentede oplysninger. Da selskabet ikke tegner kaskoforsikring for en BMW med mere end 125HK, medmindre forsikringstager er helkunde i selskabet og kan dokumentere tre års skadefri kørsel i eget navn, vil selskabet ikke have indtegnet bilen/forsikringen, hvis de rette ejer/brugerforhold havde været oplyst.

Der har herefter været yderligere korrespondance mellem parterne, jf. klagers brev af 24. februar 2011 og selskabets brev af 9. marts 2011, hvorefter klager indbragte sagen for ankenævnet. Af klagers brev af 24. februar 2011 fremgår, at klager - pga. bilkøbet og køb af julegaver - ikke havde penge til at betale forsikringspræmien for bilen. [Klagers søn] lagde derfor ud, indtil klager modtog børnepenge i januar 2011.

Det fremhæves i den forbindelse dog, at selskabet fortsat ikke (heller ikke i forbindelse med klagen til ankenævnet) har modtaget nogen forklaring på (bl.a.) hvorfor der såvel i klagers eksemplar på slutsedlen som i det af klager udfyldte vurderingsskema er angivet en købspris på kr. 105.000,-. Der savnes forklaring på, hvorfor klager under mødet med [konsulent] oplyste, at Mitsubishi Carismaen var solgt til hendes eksmand, mens det i virkeligheden var solgt/indregistreret til sønnen i november 2010 - i øvrigt kort tid efter, at klagers søn på hjemmesiden … berettede om problemer med BMW'en. Det bemærkes blot, at der ikke ses fremlagt dokumentation for reparation af BMW'en (udskiftning af varmepumpe og/eller termostat).

Ligeledes foreligger der ikke uddybende oplysninger vedrørende omstændighederne ved det anmeldte tyveri af bilen, der har fastmonteret startspærre og - allerede henset til alderen og det betydelige kilometertal - ikke kan have været videre tyvetækkelig.

Selskabets stillingtagen
Klagen giver ikke selskabet anledning til en ændret stillingtagen. Det ligger fast, at klager ved samtaler med selskabets medarbejder ikke kunne huske, om der var udleveret en eller to nøgler til bilen, og at sælger af flere omgange har fastholdt, at der ved salget blev udleveret to eller tre nøgler. Klager kunne ikke huske, hvilken side af bilen man tankede. Bilen er købt af klagers søn af en sælger i sønnens hjemby, ... Købesummen (reelt ca. kr. 65.000,-) er betalt af sønnen, hvilket også gælder forsikringspræmien. Klager har afgivet urigtige oplysninger vedrørende ejerskabet af Mitsubishi Carismaen, og der er afgivet urigtige oplysninger i relation til spørgsmålet om købesummens størrelse, jf. oplysningerne fra sælger. Endelig ligger det fast, at klagers søn har oprettet en profil på hjemmesiden …, hvor han betegnede bilen som 'min BMW'. Samtlige de i sagen foreliggende objektive oplysninger peger således i en retning, nemlig at bilen reelt tilhørte sønnen …, der - som angivet - også forestod handlen og betalte for bilen.

Klager har så med ankenævnsklagen bl.a. fremlagt et gældsbrev, som skulle være udfærdiget 1. september 2010 med angivelse af et lån fra sønnen til klager på kr. 70.000,-. Uanset at dette beløb er langt tættere på den reelle salgspris (og ikke den af klager urigtige angivne salgspris på kr. 105.000,-), så er det bemærkelsesværdigt, at lånet skulle være bevilget pr. 1. september 2010, som var 12 dage før bilens indregistrering. Ligeledes kan det ved de af klager fremsendte kontoudtog for overførsler fra klager til sønnens konto konstateres, at første overførsel fandt sted den 24. februar 2011 - altså samme dato, som klager fremsendte klage over selskabets afvisning af erstatningsudbetalingen.

Klager har endvidere i klagen angivet, at 'afviklingsplanen', altså gældsbrevet dateret 1. september 2010, skulle indeholde tilbagebetaling af forsikringspræmie til [klagers søn]. Dette forekommer umiddelbart uoverensstemmende med, at gældsbrevet er dateret 1. september 2010, altså før der overhovedet var indhentet tilbud på forsikring af bilen, endsige før bilen var indregistreret til klager. Samtidig forekommer denne oplysning i direkte modstrid med klagers angivelse i brevet af 24. februar 2011, hvor det angives, at tilbagebetaling af forsikringspræmien skulle finde sted efter modtagelse af børnepenge i januar 2011.

Endelige er oplysningerne i direkte modstrid med de oplysninger, der er fremkommet, efter at selskabet (efter sagens indbringelse for ankenævnet) igen har rettet henvendelse til sælger. Bilens sælger oplyser, at bilen var til salg i Den Blå Avis, og at klagers søn, … tog kontakt til sælger pr. tlf. ca. den 6. eller 8. september 2010. Sælger og [klagers søn] mødtes hos Volvo i …, og [klagers søn] var meget interesseret i at købe bilen. Under fremvisningen af bilen ringede der en anden potentiel køber til sælger. Da [klagers søn] hørte dette, sagde han til sælger at han ville købe den. Selve handelen foregik den 10. september 2010, idet sælger straks samme dag gik i banken checken for købesummen, da han ville være sikker på at checken var 'rigtig'. Købesummen var kr. 67.000 via check, og sælger afviser, at skulle have fået penge kontant. Sælger angiver samtidig, at bilen ikke var mere end 67.000 værd. Kontoudtog modtaget fra sælger til dokumentation for indsættelse af check på kr. 67.000 vedlægges som bilag …

Sælgers angivelse af hændelsesforløbet understreger tillige, at det er svært for selskabet at fæstne lid til dateringen af gældsbrevet på kr. 70.000 mellem klager og sønnen …

Endvidere må selskabet lægge vægt på, at sælger har angivet og fastholdt, at bilen blev solgt med to til tre nøgler. Sælger ses ikke at have nogen former for interesse i ikke at afgive korrekte oplysninger herom.

Uanset de af klager fremsendte tro- og loveerklæringer der - alt andet lige - er afgivet af personer nærtstående til klager, finder selskabet ikke grundlag for at ændre afslaget på erstatning med henvisning til, at klager har afgivet urigtige oplysninger om det rette ejer/brugerforhold ved forsikringens indtegning. Dette særligt som følge af, at samtlige objektive oplysninger i sagen angiver, at klagers søn var den reelle ejer/bruger og uanset klagers og sønnens forklaringer om baggrunden for de økonomiske transaktioner mellem klager og søn.

Herudover fastholder selskabet, at på det foreliggende grundlag, hvor sælger har angivet, at bilen er leveret med to til tre nøgler, hvor klager ikke kunne huske antallet af nøgler på forespørgsel, hvor der mellem klager og køber foreligger uoverensstemmende oplysninger om antallet af nøgler til bilen, og hvor bilen er monteret med fastmonteret startspærre og er sporløst forsvundet, er det ikke tilstrækkeligt sandsynliggjort, at bilen herved kan være forsvundet ved en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed."

Bilen blev fundet ultimo juli 2011. Selskabet er i den forbindelse fremkommet med følgende bemærkninger i brev af 17/8 2011 til nævnet:

"I fortsættelse af mit indlæg af 30. maj 2011 til Ankenævnet kan jeg oplyse, at den i sagen omhandlede bil, BMW 5231, ultimo juli 2011 blev fundet stående på en mindre parkeringsplads ved adressen … (ca. 20 km udenfor … i retning mod …). Ifølge politiet oplyste anmelder, at bilen havde stået der i måneder.

Politiet havde foranlediget ruden i førersiden knust med henblik på at komme ind i bilen for at søge efter identifikation (stelnr.). Bilen var herefter af politiet foranlediget transporteret til Politigården i …, hvor klager var blevet kontaktet. Klager havde imidlertid over for politiet afvist at tage bilen tilbage, jf. politiets oplysninger, idet hun var af den opfattelse, at bilen tilhører selskabet.

Selskabets konsulent, … foretog den 11. august d.å. undersøgelse af bilen på … Politigård sammen med en politiassistent. Til undersøgelsen medbragte han den bilnøgle, som var udleveret af klager til selskabet. Som bilag … vedlægges foto's fra konsulent … undersøgelse af bilen.

Ved undersøgelsen konstaterede [konsulent], at der ikke sås synlige skader, buler eller ridser, som kunne hidrøre fra færdselsuheld. Som angivet ovenfor var sideruden knust af politiet. Der var ingen tegn på opbrud af bilens tændingslås eller forsøg på ødelæggelse eller omgåelse af bilens startspærresystem. Ved anvendelse af den af klager udleverede nøgle blev bilens ratlås afprøvet og deaktiverede ratlåsen med det samme. Der var dog ingen strøm på bilen, så den kunne ikke tændes.

I venstre fordør kunne nøgle dreje rundt, men døren kunne ikke låses op (muligvis p.g.a. manglende strøm).

I motorrummet sås kileremmen afbrændt. Resterne af denne lå nederst i motorrummet, ligesom der sås delvist smeltet plastik på bunden af bundskjoldet. Det er således overvejende sandsynligt, at nogen har forsøgt at sætte ild på dette sted.

Skadekonsulenten konkluderede, at der ikke var synlige tegn på at bilen skulle være stjålet ved anvendelse af vold, ligesom der ikke var synlige tegn på opbrud eller omgåelse af bilens startspærresystem.

Som følge heraf må selskabet nå den konklusion, at det ikke er godtgjort, at bilen er forsvundet/borttaget ved en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed.

Der er således ingen tegn på, at bilen er kørt eller forsøgt kørt ved anvendelse af andet end rette nøgle eller for den sags skyld ved omgåelse af startspærresystemet, som i det hele er intakt. Selskabet anser der endvidere for direkte udelukket, at en gerningsmand f.eks. skulle have trukket bilen op på et fejeblad, for derefter at placere den på en parkeringsplads på hovedgaden i Auning, uden at fjerne reservedele eller lignende.

Selskabet fastholder som følge heraf i det hele afvisningen af erstatning, og gør for god ordens skyld opmærksom på, at bilen anses for at tilhøre klager."

Til det af selskabet anførte har klageren i brev af 25/8 2011 til nævnet bl.a. anført:

"Det fremgår af brevet fra advokatfirmaet at man ikke anser bilen som brudt op, dette gælder ligeledes tændingen.
Som det fremgår af tidligere klage, så har det hele tiden været et spørgsmål om hvordan bilen er stjålet, jeg har aldrig afvist at dette kunne være foretaget uden brug af magt, og jeg har ligeledes godtgjort at jeg ved køb af bilen fik udleveret 1 nøgle, dette kan bevidnes af adskillige personer. Jeg kan ikke afvise at bilen er fjernet med brug af anden nøgle, men det ligger helt fast at dette ikke er sket ved brug af den nøgle som er udleveret af sælger, og senere afleveret til GF.
Ligeledes må det også kunne konstateres at bilen er flyttet til findestedet siden denne nøgle blev afleveret til GF, og derfor må der stilles spørgsmål ved om sælger af bilen har haft ekstra nøgler, eller have udleveret dem til andre. En mulighed kunne også være at der ved tidligere handler har været andre nøgler i omløb eller proff. udstyr til tyveri af biler er anvendt.
Jeg har hurtigt efter skaden afleveret min udleverede nøgle til GF taksator.
Jeg vil derfor gøre gældende at tidlige vurderinger af bilen, og ejerforhold af samme, gør at jeg anser GF som erstatningsansvarlig både hvad angår tyveriet, samt efterfølgende beskadigelse af bilen.
Når bilen nu er fundet uden de store skader, bør GF erkende sit ansvar, og erstatte det de tidligere har opkrævet præmie for jf. kaskoforsikringen. Dette ændres der ikke ved, selv om GF har opsagt forsikringen.
GF har meddelt mig at grundlaget i afgørelsen ligger i at forsikringen er opsagt, og at [der] derfor ikke er dækning. Hvordan kan man opsige en forsikring, uden at dække det der er sket inden opsigelsen, jeg ser ingen beviser for at ødelæggelser på bilen er indtruffet efter opsigelsen af forsikringen og ikke lige efter tyveriet. GF har ikke fremlagt beviser for hvornår disse ødelæggelser er indtruffet på bilen.
Det skal også gøres gældende at det faktum at bilens siderude er smadret, og evt. fugtskader ikke på nogen måde kan påhvile skadelidte i denne situation.
Jeg ser frem til at GF lever op til deres forpligtigelser, og at ankenævnet er enigt i dette synspunkt. Jeg har som tidligere omtalt købt denne bil på afbetaling, og er nødsaget til at kunne få en hurtigt og fair afgørelse på sagen."

I brev af 8/9 2011 til nævnet gør klageren gældende, at selskabet skal dække skaderne på bilen, som består i skader på fælge og kabel til motorhjelmen, bule i bagenden og ridser i lakken.

Selskabet er fremkommet med yderligere bemærkninger i flere breve til nævnet og har i den forbindelse bemærket følgende vedrørende de af klageren omtalte skader:

> "Konsulent … udtaler, at han kan bekræfte, at skaderne på de angivne fotos var til stede på bilen, da han besigtigede bilen efter at denne blev genfundet i ... [Konsulent] kan imidlertid ikke tage stilling til, om de pågældende skader skulle være opstået før eller efter bilens bortkomst.
>
> Hvis skaderne er opstået før bilens bortkomst, så vil klager naturligvis have dækning herfor under kaskoforsikringen, i det omfang skaderne (herunder særligt skaden på bilens alufælge) ikke kan betegnes som almindeligt slid. De øvrige skader vil i givet fald blive bedømt individuelt, og med fradrag af selvrisiko pr. skade.
>
> Hvis imidlertid skaderne er opstået efter bilens bortkomst - som angivet af klager - vil skaderne ikke være dækket som følge af, at der er tale om accessoriske skader til en ikke dækningsberettiget skade. Sagen adskiller sig herved således ikke fra sager, hvor biler bortkommer ved en ikke dækningsberettiget begivenhed for herefter at blive f.eks. afbrændt. I sådanne tilfælde er afbrændingen ikke i sig selv en selvstændig skadesbegivenhed, men derimod en accessorisk begivenhed til en ikke dækningsberettiget skade.
>
> Under henvisning hertil kan selskabet heller ikke tilbyde erstatning for de af klager angivne skader, hvis disse skader måtte være opstået efter bilens bortkomst."

Af forsikringsbetingelserne fremgår:

> "16.1 Kaskoforsikringen dækker enhver skade på og tyveri af bilen med de i punkterne 17.1 til 17.11 nævnte undtagelser.
>
> …
>
> Kasko-/brandforsikringen dækker ikke:
>
> 17.1 Forringelse af bilens værdi som følge af alder og brug - herunder slitage, rusttæring, lakskader på grund af stenslag eller ridser i ruder."

Nævnet har gennemset de forelagte fotos af bilen.

Nævnet udtaler:

På det foreliggende grundlag finder nævnet ikke anledning til at kritisere, at selskabet har anset klagerens søn for bruger af bilen.

Da selskabet efter nævnets opfattelse har godtgjort, at det ikke ville have tegnet forsikringen, hvis det havde kendt til det rette forhold, kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde erstatning med henvisning til § 7 i forsikringsaftaleloven og i øvrigt har annulleret kaskoforsikringen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Henning Jønsson